

Richtlijnen voor de EGKS-programma's voor technisch staalonderzoek en proef/demonstratieprojecten voor staal op middellange termijn (1991 — 1995)

(90/C 252/03)

I. Inleiding

De technische onderzoekactiviteiten van de EGKS worden gevormd door twee programma's van de Gemeenschap ter ondersteuning van gezamenlijk onderzoek en technologische ontwikkeling op basis van artikel 55 van het Verdrag. Krachtens dit artikel is de Commissie „verplicht het technisch en economisch onderzoek met betrekking tot de productie en de ontwikkeling van het verbruik van kolen en staal, alsmede de bedrijfsveiligheid in deze industrieën, aan te moedigen”.

Deze specifieke programma's, die respectievelijk betrekking hebben op staalonderzoek en proef- en demonstratieprojecten voor staal, dienen ter bevordering van de samenwerking tussen de staalindustrie en haar onderzoekslaboratoria enerzijds en aanvullende centra van deskundigheid in de industrie, universiteiten en onderzoekinstellingen anderzijds.

Periodiek worden richtlijnen voor elk programma opgesteld waarin de veranderende wetenschappelijke en technische prioriteiten van de industrie tot uiting komen. Thans is besloten gezamenlijke richtlijnen op te stellen voor deze activiteiten in de komende periode tot en met 1995. Deze richtlijnen vormen derhalve enerzijds de voortzetting van de richtlijnen voor het staalonderzoek voor 1986 — 1990 ⁽¹⁾, en komen anderzijds in de plaats van de richtlijnen voor de proef- en demonstratieprojecten voor 1988 — 1992 ⁽²⁾.

De doelstellingen en technische orientaties die hier gedefinieerd worden komen overeen met het beleid van de Commissie met betrekking tot de staalsektor en, meer in het bijzonder, met de bijdrage van het EGKS-onderzoek ter ondersteuning van de competitiviteit van de industrie zoals vermeld in het onlangs gepubliceerde: „Algemene Doelstellingen Staal 1995 ⁽³⁾”.

Er zal worden gezorgd voor een nauwe coördinatie met andere onderzoekprogramma's van de EGKS op het milieu- en energiegebied.

II. Doelstellingen

Om het internationale concurrentievermogen van de Europese staalindustrie en een industrieel en commercieel milieu verder te versterken, dient verder te worden gewerkt aan O & O in verband met de volgende drie hoofdthema's:

- a) verbetering van de kwaliteit en verlaging van de produktiekosten;
- b) ondersteuning van de afzetmogelijkheden voor staal op de traditionele markten en ontwikkeling van nieuwe markten;
- c) aanpassing van de productievoorwaarden met het oog op de steeds strenger wordende milieueisen.

1. Maatregelen in verband met productieprocédés

Het aspect van de produktiekosten kan worden geïllustreerd aan de hand van produktiviteitsverschillen. Op dit ogenblik vergt in Europa het warme traject voor de productie van 1 ton standaard gewalste staalproducten 3 tot 5 man per uur, terwijl dit in sommige andere landen dichter bij 2 man per uur per ton ligt.

Het O & O zal erop gericht zijn de bestaande produktiemethoden te optimaliseren en nieuwe technieken te ontwikkelen om sneller, beter en goedkoper te produceren, door:

- a) de verwerkingstijd te verkorten, de technische betrouwbaarheid van de verwerkingsinstallatie te verbeteren, de outputkwaliteit van de verschillende verwerkingsstappen te verbeteren, de flexibiliteit van het verwerkingstraject te vergroten;
- b) meer gedetailleerde kennis te verkrijgen van de fysische en chemische verschijnselen in meerfasensystemen en procédés te ontwikkelen die nieuwe en betere eigenschappen opleveren;
- c) verder te blijven streven naar verlaging van het grondstoffenverbruik, de vereiste mankracht en het energieverbruik voor de productie van staal en de meest geschikte grondstoffen en energievormen te kiezen.

2. Maatregelen in verband met staalproducten

Hoewel de gevolgen van de vervanging van staal door alternatieve materialen tot dusverre nauwelijks merkbaar zijn geweest, kan deze situatie als gevolg van de ontwikkelingen op het gebied van de materiaaltechnologie in de toekomst aanmerkelijk veranderen. Het verschijnsel vervanging geldt ook voor de vervanging van de ene staal-soort door de andere: gelegeerd staal/microgelegeerd staal, onbekleed staal/beklede producten, koudgewalste producten/warmgewalste producten, enzovoort.

⁽¹⁾ PB nr. C 294 van 16. 11. 1985.

⁽²⁾ PB nr. C 317 van 28. 11. 1987.

⁽³⁾ COM(90) 201 def.

Het O & O zal erop gericht zijn de eigenschappen van bestaande produkten te optimaliseren en produkten op de markt te brengen die op dit ogenblik in ontwikkeling zijn. Dit zal worden bereikt door:

- a) de tijd die nodig is om de door de klant verlangde staalprodukten te produceren, te verkorten, de klant betere informatie te verstrekken, de nieuwe produkten op de juiste wijze te promoten;
- b) de klant produkten te leveren met een constante kwaliteit en betrouwbaarheid, welke onmiddellijk kunnen worden gebruikt, kwaliteitsborging te ontwikkelen, voor het gebruik van staal partnerschappen op te zetten met de gebruikers van staal;
- c) de ontwikkeling van nieuwe toepassingen voor staal en het gebruik van nieuwe staalsoorten.

3. Maatregelen in verband met de milieubescherming

Om haar plaats in een steeds veeleisender industriële omgeving te handhaven, dient de staalindustrie te blijven streven naar produktieomstandigheden waardoor de milieuvuiling (water, lucht, lawaai) tot een minimum wordt teruggebracht, onder andere:

- a) door verbetering van de milieubeschermingstechnieken voor bestaande procédés;
- b) door de ontwikkeling van nieuwe schone technologie voor de produktie en verwerking van staal;
- c) door verhoging van de waarde van nevenprodukten ten einde het afval van de staalfabrieken te beperken.

De technologische innovatie zal plaatsvinden onder de best bereikbare economische omstandigheden wat investerings- en bedrijfskosten betreft.

III. Technische gebieden

De technologie in de staalsector wordt vanouds verdeeld in twee hoofgebieden: 1. de produktieprocédés, bij voorbeeld de produktie van ijzer en staal, gieten, walsen en afwerken en 2. de produkten en hun toepassing.

In feite hangen procédés en produkten nauw samen. Verbetering van een procédé heeft rechtstreeks gevolgen voor de produktiekosten en de kwaliteit van de produkten, terwijl de ontwikkeling van produkten leidt tot de verbetering van het produktieprocédé of tot het zoeken naar nieuwe procédés.

Hieronder worden in het licht van onze huidige kennis de technische gebieden beschreven waaraan in Europees verband prioriteit moet worden toegekend:

1. Procédés

Hieronder worden de belangrijkste O & O-thema's genoemd die op dit ogenblik prioriteit hebben en kunnen worden aangepast aan elke nieuwe situatie. Ter illustratie worden enkele voorbeelden genoemd.

A. *Beperking van de kosten van het energieverbruik en van de gevolgen voor het milieu*

Het energieverbruik heeft twee aspecten: in de eerste plaats is het de belangrijkste kostenfactor bij de produktie van ruwstaal en in de tweede plaats heeft het gevolgen voor het milieu.

Deze twee aspecten verklaren de prioriteit die wordt gegeven:

- aan energiebesparing, en
- aan de vervanging van verschillende energievormen.

Enkele voorbeelden ter illustratie:

- in hoogovens gedeeltelijke vervanging van cokes door steenkool van geschikte kwaliteit en prijs en/of door andere energievormen,
- in elektro-ovens besparing van elektrische energie door het gebruik van steelkool en zuurstof, besparing van het elektrodenverbruik . . . ,
- verbetering van de fysische kwaliteit en chemische samenstelling van schroot en verbetering van de consistentie ervan,
- verkleining van de warmteverliezen, terugwinning van voelbare warmte in de verschillende produktiestadia.

B. *Ontwikkeling van procédés voor de secundaire raffinage van vloeibaar metaal*

De verwerking van vloeibaar metaal buiten de primaire oven (verwerking van heet metaal buiten de hoogoven, van staal buiten de convertor of de elektro-oven) vormt een oplossing voor verschillende problemen: praktische gedragingen van faciliteiten in staalfabrieken zowel in eerdere als in latere produktiestadia, diversiteit van het produktieprogramma, steeds hogere eisen van de klanten wat de kwaliteit en de leveringstermijnen betreft . . .

Typische voorbeelden van vooruitgang op dit gebied zijn:

- nieuwe methoden voor de warme behandeling van metaal bij de hoogovens, in een tussenliggende verwerkingsinstallatie of in de staalfabriek zelf,
- ontwikkeling van procédés voor de regeling van de temperatuur, de samenstelling en de zuiverheid van het staal voor het stollen.

C. *Verbetering van meet- en analysetechnieken*

De beheersing van de procédés voor het fabriceren en bewerken van staal is afhankelijk van tal van metingen en nauwkeurige analyses die snel en, steeds vaker, continu moeten worden uitgevoerd. Hiervoor moeten nieuwe technieken worden ontwikkeld waarin gebruik wordt gemaakt van nieuwe wetenschappelijke en technische ontwikkelingen.

Voorbeelden zijn:

- continue metingen en analyses in de hoogoven,
- continue metingen en analyses van het gesmolten metaal tijdens de productie van staal en tijdens continugieten,
- onderzoek van de geometrie, inwendige kwaliteit en toestand van het oppervlak tijdens de verschillende stadia van de metaal verwerking, zoals gieten, warm- en koudwalsen, oppervlaktebehandeling en afwerking.

D. *Modellering van productieprocédés*

Modellen zijn krachtige hulpmiddelen voor een betere beheersing van het functioneren van de installaties van een fabriek en de mogelijkheden om deze installaties aan te passen aan verschillende productievoorwaarden, bij voorbeeld de voorwaarden die gelden voor levering „precies op tijd”.

Er zal onderzoek worden verricht met het oog op een kwantitatieve beschrijving van de productieprocédés voor ijzer en staal, continugieten en het walsen en behandelen van staal. De mathematische modellen zullen worden ontwikkeld in nauwe samenhang met experimenteel onderzoek en zullen in industriële installaties op hun geldigheid worden beproefd.

E. *Ontwikkeling van regeling, automatisering en robotisering*

Uit de doelstelling voor het bovengenoemde O & O blijkt de noodzaak om grootheden op een continue wijze te meten en te regelen en dus de noodzaak om verdere technieken voor on line monitoring en procesautomatisering te ontwikkelen naast de robotisering van arbeidsintensieve en gevaarlijke handelingen.

Tevens zullen de O & O-activiteiten betrekking hebben op de ontwikkeling van expertsystemen die nauw samenhangen met reële productieomstandigheden.

F. *Verbetering van de betrouwbaarheid van installaties*

Een moderne industrie zoals de staalindustrie moet steeds sneller en beter produceren, ten einde te kunnen voldoen aan de steeds hoger wordende eisen van de klanten, hetgeen betekent dat de technische betrouwbaarheid van de installaties steeds verder moet worden verbeterd. Tegelijkertijd moeten technieken worden ontwikkeld voor het verwerken en volgen van de gegevens die in de gehele productieketen worden verkregen, vanaf de aankomst van de grondstoffen tot aan de eindprodukten die de fabriek verlaten.

Dit houdt onder andere in:

- het ontwikkelen van moderne onderhoudsmethoden,
- de ontwikkeling van installaties waar deze nieuwe onderhoudsmethoden kunnen worden toegepast,
- onderzoek naar methoden om de overgangsperiodes te verkorten in de continue werking van productieinstallaties.

G. *Nieuwe procédés voor het produceren en vormgeven van staal*

Deze nieuwe procédés, die zullen worden onderzocht in laboratoria, proefprojecten of demonstratieprojecten, hebben in de eerste plaats tot doel de productiekosten en investeringskosten te verlagen, de kwaliteit van de produkten, de productieomstandigheden en de kwaliteit van het milieu te verbeteren.

Enkele voorbeelden van dit geheel omvattende gebied zijn:

- reduceren tijdens het smelten in industriële demonstratieprojecten,
- technologie om rechtstreeks van vloeibaar staal naar dunne of ultradunne produkten of produkten, die vrijwel hun uiteindelijke vorm hebben, te gaan,
- nieuwe procédés voor het walsen, continu behandelen en afwerken van staal.

H. *Verbetering van de milieukwaliteit en verhoging van de waarde van nevenprodukten*

De kwaliteit van het milieu neemt in de staalindustrie een belangrijke plaats in, zoals blijkt uit het feit dat deze wordt genoemd in veel van de bovengenoemde O & O-thema's, zowel bij de verbetering van bestaande procédés als bij de ontwikkeling van nieuwe procédés.

De investerings-, bedrijfs- en onderhoudskosten zijn hoog en kunnen aanmerkelijk toenemen afhankelijk van de eisen die worden gesteld. Dit betekent dat samenwerking in Europees verband bij O & O in verband met de ontwikkeling van nieuwe schone produktietechnologie en de terugwinning, behandeling en recycling van nevenproducten en afval van staalfabrieken dringend is geboden.

2. Producten

De O & O-activiteiten in verband met producten hebben vooral betrekking op de volgende belangrijke sectoren waar staal wordt gebruikt:

- Vervoer: autoindustrie, vliegtuigbouw, scheepsbouw, aanleg van spoorwegen.
- Energiesector: technieken voor centrales, mijnbouw-technieken, transport van energie, veredeling van steenkool, exploitatie en omzetting van energie.
- Civiele techniek en staalconstructies: bouwkunde en civiele techniek, constructie van bruggen, verbindingstechnieken, off shore-technieken.
- Industriële technologie: constructie van vaten en apparaten, constructie van pijpleidingen.
- Werktuigbouw: aandrijftechnieken, constructie van kranen, werktuigen, produktietechnieken.
- Huishouden en verpakking: huishoudelijke apparatuur en uitrusting, verpakkingstechnieken, levensmiddelentechnieken, sanitaire technieken.
- Milieu: uitrusting voor de behandeling van emissies, water, slib, preventie van lawaai en recycling van afval.

Deze programma's in verband met producten betreffen, afhankelijk van het geval, maatregelen in de onderzoek-fase (fundamenteel of toegepast) of in de proef- of demonstratiefase.

Voor de ontwikkeling van nieuwe staalsoorten en staalproducten moet over het algemeen gebruik worden gemaakt van de bestaande kennis, moeten modellen worden gebouwd en grootschalige proeven worden verricht onder gebruiksomstandigheden.

De keuze van staalsoorten, procédés voor het gebruik van staal en wijziging van de staaieigenschappen vindt plaats in onderzoek dat wordt gekenmerkt door complexe compromissen gebaseerd op een ruime metallurgische kennis en inzicht in de nieuwe fabricageprocédés (thermomechanische behandelingen continugloeien, bekledingsprocédés).

Dit onderzoek zal betrekking hebben op:

- de ontwikkeling van het gebruik van staalproducten met behulp van bestaande methoden en nieuwe technieken op de volgende gebieden:
 - vormgeving (zeer sterke staalsoorten, beklede platen . . .),
 - lasbaarheid,
 - verbinding en assemblage (lijmen, hardsolderen),
 - bewerkbaarheid,
 - geschiktheid voor warmtebehandeling (zowel bulk als oppervlakte),
 - geschiktheid voor oppervlaktebehandeling (grensvlak),
 - geschiktheid voor bekleding (legering, schilderen).

Op dit gebied is voor gezamenlijk O & O in Europees verband, met het naderbij komen van de interne markt, een essentiële rol weggelegd bij het opstellen van normen, bij voorbeeld voor het gebruik van staal in de bouw (Eurocodes 3, 4 en 8).

- de ontwikkeling van de gebruikseigenschappen van staal, met name:
 - aanpassing van staal met verbeterde eigenschappen voor specifieke toepassingen,
 - mechanische eigenschappen bij hoge en lage temperaturen,
 - breukweerstand (taai en brose breuk),
 - vermoeingssterkte,
 - corrosiebestendigheid,
 - gedrag onder gecombineerde belasting (bij voorbeeld corrosie, vermoeing),
 - elektrische en magnetische eigenschappen,
 - slijtvastheid.
- naast de ontwikkeling van klassieke producten moeten nieuwe categorieën materialen worden onderzocht, met name:
 - composietmaterialen gebaseerd op staal, bij voorbeeld sandwichplaten en andere combinaties,

- de combinatie van staal met andere materialen, bij voorbeeld beton, waarin de produkten een betere brandwerendheid bezitten,
- staal met speciale structuren, bij voorbeeld micro-kristallijn staal dat wordt verkregen door snelle afkoeling.

IV. Deelname

Alle ondernemingen en onderzoekinstellingen die wensen deel te nemen aan onderzoek in het kader van artikel 55 van het EGKS-Verdrag kunnen bij de Commissie van de Europese Gemeenschappen een aanvraag indienen voor financiële steun.

Aanvragen voor financiële steun in verband met het onderzoekprogramma moeten bij de Commissie worden ingediend vóór 1 september en in verband met proef- en demonstratieprojecten vóór 1 oktober van elk jaar om het daaropvolgende jaar in aanmerking te kunnen worden genomen ⁽¹⁾.

Aanvraagformulieren en een beschrijving van de procedure voor de indiening en afhandeling van de aanvragen, en verplichtingen van de begunstigde wat betreft de bescherming en verspreiding van de onderzoekresultaten kunnen worden verkregen op het volgende adres:

Commissie van de Europese Gemeenschappen,
 Directoraat-generaal Wetenschappen, Onderzoek en Ontwikkeling,
 Directoraat Technologisch Onderzoek,
 Technisch Onderzoek Staal EGKS,
 Wetstraat 200,
 B-1049 Brussel,
 Telex: 21877 COMEU B.

De Commissie kan onder de in deze mededeling beschreven voorwaarden financiële steun verlenen voor onderzoekprojecten en voor proef- en demonstratieprojecten in verband met de in deze richtlijnen genoemde technologische en wetenschappelijke thema's, voor zover deze van belang zijn voor een groot aantal ondernemingen in de Gemeenschap. De projecten kunnen betrekking hebben op de productie en verwerking van ijzer en staal en op de eigenschappen, fabricage en toepassing van staal.

Wat het programma van proef- en demonstratieprojecten betreft, wordt de proeffase gekenmerkt door de bouw, exploitatie en ontwikkeling van een installatie of een belangrijk onderdeel van een installatie op een adequate schaal en met voldoende grote componenten om de praktische uitvoerbaarheid van theoretische of laboratoriumresultaten te verifiëren en/of de betrouwbaarheid te verhogen van de technische en economische gegevens die

nodig zijn om over te gaan naar het demonstratiestadium en in bepaalde gevallen naar het industriële en/of commerciële stadium.

Het demonstratiestadium wordt gekenmerkt door de bouw en/of exploitatie van een installatie op industriële schaal of een belangrijk onderdeel van een dergelijke installatie, waardoor het mogelijk moet worden alle technische en economische gegevens te verzamelen om met zo min mogelijk risico te kunnen overgaan naar de industriële en/of commerciële toepassing van de technologie.

V. Tenuitvoerlegging van de programma's

Alle ontvangen voorstellen worden behandeld op basis van de volgende informatie die door de aanvragers moet worden verstrekt:

- een gedetailleerde beschrijving van het project met, waar nodig, een verdeling in technische fasen ⁽²⁾, de organisatie en het tijdschema,
- een uiteenzetting over de huidige stand van het onderzoek en/of de technologische ontwikkeling op het betrokken gebied,
- de vooruitzichten voor de toepassing van de resultaten en de technische en/of economische voordelen die de Gemeenschap kan behalen,
- de financiële situatie en de technische capaciteiten van de aanvrager(s) die bij het project betrokken is (zijn),
- de aard en omvang van de technische en economische risico's die aan het project verbonden zijn,
- de vooruitzichten voor economische en/of commerciële levensvatbaarheid en de toe te passen evaluatiemethode,
- de totale kosten van het project met in voorkomend geval een verdeling over de technische fasen, bij de financiering ook de steun vermelden waarom is verzocht bij de Gemeenschap, de Lid-Staten of andere openbare of particuliere organisaties of die daarvan is ontvangen,
- alle andere informatie waaruit blijkt dat terecht steun van de Gemeenschap wordt gevraagd, bij voorbeeld de milieueffecten.

⁽¹⁾ In 1990 is de uiterste termijn respectievelijk 15 en 30 dagen de tellen vanaf de dag van de publikatie van deze richtlijnen.

⁽²⁾ Een technische fase is een fase van een project die als zodanig technische waarde heeft en gegevens oplevert die het mogelijk maken de wetenschappelijke, technische en/of economische motivering van de volgende fase te beoordelen, zodat een besluit kan worden genomen over het al dan niet doorgaan met het project.

Om door middel van deze programma's daadwerkelijk bij te dragen tot de in het voorgaande genoemde doelstellingen geeft de Commissie de voorkeur aan de volgende acties:

- Opzetten van gezamenlijke internationale en interdisciplinaire projecten om de voordelen van gezamenlijk onderzoek te vergroten en een werkelijk Europese geest tot stand te brengen.
- Bevordering van grootschalige langdurige communautaire projecten, waaraan een hoog risico verbonden is, op gebieden van strategisch belang voor de communautaire staalindustrie, bij voorbeeld nieuwe technologie voor de produktie van staal: reductie van de smelt, continu gieten van dunne producten . . . of in de frontlinie van de vooruitgang: gecoat staal, roestvrije staalsoorten . . .
- Steun ten behoeve van de coördinatie met andere nationale en/of communautaire programma's ten einde optimaal gebruik te maken van de beschikbare middelen.
- Concentratie van de O & O — inspanning op die projecten die de beste vooruitzichten bieden voor verbetering van de technische en economische karakteristieken van bewerkingen op korte en middellange termijn.
- Verbetering van de beschikbaarheid van kennis door middel van moderne technieken voor informatieverwerking en door de koppeling van bestaande databanken.

Wat de omvang van de projecten in het onderzoekprogramma betreft, dienen de totale projectkosten van de projecten die door slechts één organisatie worden uitgevoerd niet meer te bedragen dan 1 miljoen ecu voor een duur van drie jaar. De voorkeur gaat uit naar grootschalige internationale projecten van groot industrieel belang, waarvoor de vereiste bedragen groter zijn dan dit bedrag.

In de proef- en demonstratieprojecten moet, als samenwerking tussen twee of meer partners wordt gepland:

- ten minste een partner een staalproducent zijn,
- elke partner een meer dan symbolische bijdrage leveren, bij voorkeur ten minste 10 % van het totale budget voor het project,
- informatie over de rol en functie van elke deelnemer worden verstrekt.

Voor de follow-up van de contracten in verband met de onderzoekprojecten en de proef- en demonstratieprojecten zal respectievelijk worden gezorgd door een reeks uitvoerende comités en een reeks groepen van deskundigen. Onder auspiciën van de Commissie zal halfjaarlijks worden vergaderd om de voortgangsverslagen en eindverslagen van de contracten te behandelen, waar nodig opmerkingen te maken over financiële aspecten en technische aanwijzingen te geven voor de toekomstige ontwikkeling van de projecten.

VI. Evaluatiecriteria

De belangrijkste criteria voor de evaluatie en selectie van voorstellen waarin om financiële steun wordt gevraagd, zijn:

- de algemene doelstellingen voor het staalbeleid die regelmatig door de Commissie worden omschreven ⁽¹⁾ en de doelstellingen van het kaderprogramma voor het communautaire onderzoek ⁽²⁾;
- het belang van het onderzoek en/of de technologische ontwikkeling voor de staalindustrie (producenten en verbruikers) in de Gemeenschap;
- de waarde van het voorstel in relatie tot de wetenschappelijke en technische doelstellingen van deze programma's (zie sectie IV);
- het strategisch belang van het voorstel in verband met de handhaving en verbetering van de technische samenwerking in de Gemeenschap;
- de voordelen (toegevoegde waarde) van onderzoek op communautair niveau vergeleken met individuele inspanningen;
- vooruitzichten voor industriële en commerciële haalbaarheid op middellange termijn.

VII. Raadgevend comité

Er zal een raadgevend comité, het SERDEC (Steel Research and Development Committee), worden opgericht dat de Commissie assisteert bij het algemene beheer van zowel het onderzoekprogramma als het programma van proef- en demonstratieprojecten. Hieronder worden de organisatie en taken van het comité beschreven.

1. Organisatie

- Het comité bestaat uit maximaal twee leden uit elke Lid-Staat die door de Commissie op persoonlijke titel worden benoemd. De leden, die worden gerekruteerd uit het hogere onderzoek- en technisch kader, moeten beschikken over een grote kennis van de behoeften aan onderzoek en ontwikkeling in de staalsector. Elke delegatie kan zich op vergaderingen laten vergezellen door een technische deskundige naar eigen keuze afhankelijk van de vraagstukken die worden behandeld.

⁽¹⁾ COM(90) 201 def.

⁽²⁾ PB nr. L 117 van 8. 5. 1990.

- De Commissie levert de voorzitter en het secretariaat van het comité.
- Zo nodig kan het comité ad hoc werkgroepen oprichten die gedurende een bepaalde periode een duidelijk omschreven taak opgedragen krijgen. Deze werkgroepen leggen verantwoording af aan het comité.
- De Commissie vergoedt de onkosten van de twee leden uit elke Lid-Staat en, in gevallen waar zulks toepasselijk is, een extra deskundige of adviseur.

2. Taken

Het comité heeft de volgende hoofdtaken:

- De Commissie adviseren en aanbevelingen doen over de prioriteit die moet worden toegekend aan de jaarlijks ingediende voorstellen waarin wordt verzocht om financiële steun van de EGKS in het kader van de twee programma's, gebaseerd op de potentiële economische en industriële betekenis ervan en op de wetenschappelijke en technische verdiensten.
- Zorgen voor toezicht en commentaar op de algemene ontwikkeling van beide programma's, waar nodig adviezen verlenen in verband met de werkzaamheden in specifieke projecten.
- Volgen van de vorderingen van de werkzaamheden van de uitvoerende comités en groepen van deskundigen voor het onderzoekprogramma en het programma van proef- en demonstratieprojecten.
- Het comité draagt bij tot de aansluiting bij andere communautaire onderzoek- en ontwikkelingsprogramma's en aanverwante activiteiten op nationaal niveau en zorgt ervoor dat dubbel werk wordt vermeden.